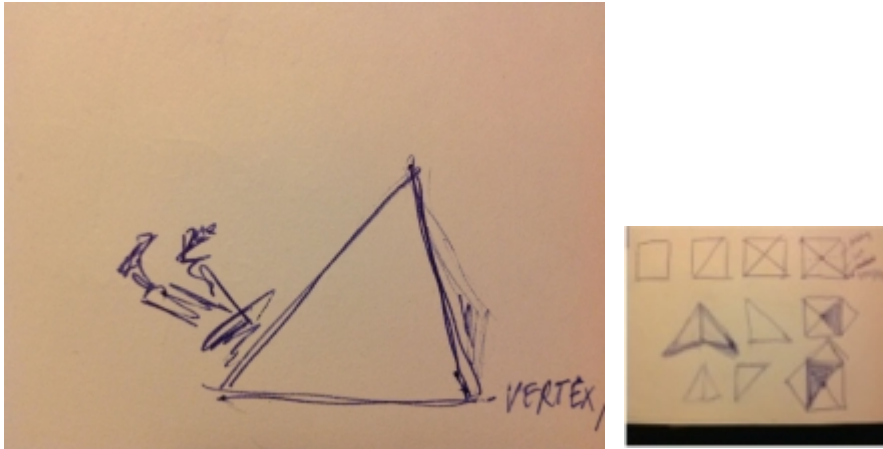

AUTONOMOUS SCENOGRAPHY

Een impressie door Carolina Maciel de França:

© Carolina Maciel de França

Van het centrum naar het hoekpunt // hoekpunten verbinden

Meryem Bayram kwam binnen, gekleed in exact dezelfde kleuren als ik, maar dan in een perfecte tegenstelling. Ik droeg blauw op zwart, zij droeg zwart op blauw. Wat we verder nog deelden was het vermoeden dat mijn artikel gedoemd was te mislukken. Ik had het werk immers nog niet gezien en zij dacht dat ze de juiste woorden niet zou vinden om me een degelijke beschrijving te geven. Dus bracht ze een video-opname mee, en ik bracht mijn interview-modus mee. Ze hoopte me te kunnen tonen wat ze niet kon omschrijven, ik van mijn kant had het tegenovergestelde in gedachten. Blijf praten tot ik denk dat ik het voor me zie, beschrijf maar toon het me niet.

1. RECHTE LIJNEN EN MOGELIJKE COMBINATIES

In Autonomous Scenography werkt Meryem met een aantal plooibare kartonnen vierkanten. Eerst worden de vierkanten verknipt langs twee diagonale lijnen die de hoekpunten verbinden. Dan worden de niet-verknipte zijden zo gemodelleerd dat het vierkant kan open geplooid worden in talloze geometrische vormen. Zoals een pop-up boek, maar dan zonder de kaders van de afzonderlijke pagina's...

2. EEN VOGEL, EEN KOOI

Vervolgens werden de performers Clément Layes en Gaëtan Bulourde uitgenodigd om te experimenteren met de kartonnen pop-up. Ze kregen de tijd en de ruimte om aan hetzelfde object een eigen interpretatie te geven. Karton als speelgoed. Als een minimalistisch landschap. Een vogel, een tafel, een man onder een windscherm. De gestructureerde, ritmische, repetitieve en nauwkeurig uitgevoerde bewegingen van Clément stonden in schril contrast met de rebelse, avontuurlijke manier waarop Gaëtan het voorwerp verkende door het aan te raken, te bewegen en te plooiën. Toen Meryem zag hoe spontaan de twee performers met het materiaal omgingen, kreeg ze de indruk dat ze niet echt aan het sturen was, of dat deze methode geen regisseur nodig had.

Daar ga ik niet mee akkoord en wel om deze reden:

3. DE INGREEP VAN DE REGISSEUR

Het is niet omdat werkmethode van Meryem gebaseerd is op observatie, dat er geen begeleiding van een regisseur nodig is. Dat ze geen choreografie oplegt aan haar performers, betekent niet dat er geen is. Meryem koos ervoor te observeren wat spontaan voortkwam uit het experiment, maar zij bepaalde ook hoever ze konden gaan. Clément en Gaëtan waren nooit compleet vrij, zonder grenzen. Zoals een wetenschapper zorgvuldig haar studieobject observeert, zo ontwikkelde zij een methode waarin de waarde ligt in het potentieel van het materiaal, niet in het kort houden van de vele kwaliteiten van de performers, zonder hen evenwel helemaal vrij te laten.

Wordt vervolgd...